

Testvérvárosi érint(kez)ések Marosvásárhely - Zalaegerszeg

Marosvásárhely és Zalaegerszeg testvérvárosi kapcsolata 1996-ban jött létre, s azóta rendkívül széles skálán mozog ez a sokszínű, egyre gazdagabb rendszer. Együttesek cserelátogatásai éppúgy beleférnek, mint képzőművészeti és fotókiállítások, diáktáborozások, családi vetélkedők, érdekes sportrendezvények. Az utóbbi években új színfoltot jelentett, hogy irodalmi és színházi események hozták közelebb a két távoli várost egymáshoz. A 2005-ös könyvhéten a Látó folyóirat és a Mentor-Lyra Kiadó mutatkozott be Zalaegerszegen, 2006-ban pedig a Pannon Tükör szerkesztői, munkatársai ismertették a zalai folyóiratot a Látó Irodalmi Színpadán, a Kultúrpalota kistermében, a két főszerkesztő, Gálfalvi György és Péntek Imre közreműködésével. A verseket és prózákat pedig az a Czegő Teréz tolmácsolta, aki pályáját a Marosvásárhelyi Nemzeti Színházban kezdte, majd a Hevesi Sándor Színház társulatában folytatta. (S még egy kapcsolódási pont: Nemes László festőművész, aki ma Zalaegerszegen él, tanít, és nonfiguratív műveivel vált országosan ismertté, szintén az erdélyi városban, Marosvásárhelyen dolgozott, jó húsz éven át, fáradhatatlanul. Részese volt a már legendássá vált MAMŰ-nek /Marosvásárhelyi Műhelynek/, amelynek tagjai a zaklatás elől menekültek Magyarországra. S itt és így zárult le pályájának első korszaka.) Még ebben az évben a Kultúrpalota nagytermében mutatták be a ZA-MA (Zalaegerszeg-Marosvásárhelyi Baráti Társaság Egyesület) támogatásával, nagy sikerrel Péntek Csaba: Karády című monodrámáját, Pap Lujzával a népszerű énekesnő szerepében. A kulturális értékek cseréje folytatódott: 2007-ben Németh János Munkácsy-díjas keramikus válogatott kollekciója bővölte el a Bernády-ház galériájában a marosvásárhelyi közönséget. S az itt közlésre kerülő versek, novellák, képző- és fotóművészeti írások, valamint Király László zeneszerző (lapunk munkatársa) kollégája, Csíky Boldizsár 70. születésnapja alkalmából írt köszöntője azt mutatja, van még „tartálék”, van még hova továbblépni. Természetesen sok minden kimaradt: Marosvásárhely már tradicionálisan és nagyságrendjénél fogva is nehezen felmérhető. A Teleki Téka, a Bolyaiak, Székely János, Sütő András városa kitüntetett helyet foglal el az egyetemes magyar kultúra horizontján. S ne feledjük, Markó Béla, az RMDSz elnöke lírai költőként és az Igaz Szó, majd a Látó szerkesztőjeként indulva küzdött meg mai, sikeres politikai szerepéért. Gálfalvi György és Kovács András Ferenc neve is „jól cseng” az anyaország irodalmi fórumain. Kimaradt a színházi és zenei élet, alkotók, akikre a jövőben mindenképpen számítunk. Viszont nyereség, hogy Nagy Miklós Kund és Török Gáspár alapos betekintést ad a képző- és fotóművészeti műhelyek életébe. S szintén a szellemujjak érintése: Király László és Csíky Boldizsár 2002-ben együtt kaptak Erkel-díjat. A két város kapcsolatának épp a távolság ad különleges értéket: hogy majd nyolcszáz kilométer sem akadály, az egymásnak nyújtott baráti kézfogások az egységesülő Európában a korábban határok által szétszabdalt, egységesülő magyarság új korszakának eltéphetetlen kapcsai.

Szerk.

Fények játéka (Plajár István felvétele)